

der første Gang udøver Valgret, vil Kvinderne i Modsætning til mange Mænd i de Lag, som efterhaanden har faaet Valgret, medbringe en vis Sum af Egenskaber, som Samfundsstyret hidtil har savnet, og derfor maa jeg for mit Vedkommende erklære mig for en ubetinget Tilhænger af Kvindernes Valgret.»

Men det er dog ikke sikkert, at Taleren vil være med at gennemføre den. Hensynet til Partiinteresserne gaar som den røde Traad gennem hele Forhandlingen og opnaas der ikke Enighed om dem, vil Kvinderne — som sædvanlig — komme til at vente. Men saa maa Kvinderne sætte alt ind paa at skabe det Højtryk i den offentlige Mening, som driver Rigsdagen til — med eller uden Begejstring — at føre Sagen igennem uafhængig af alle Partihensyn, fordi den føler, at udenom er der ingen Vej.

Foreløbig er Forslaget gaaet til et 15 Mands Udvalg og Kvinderne venter.

Kvinder i Politiets Tjeneste.

Odense.

Den 16. December var D. K.s Andragende til Behandling i Byraadet, hvor det efter anbefalende Udtalelser af bl. a. Fr. Jensen og Fr. Jørgensen afvistes med nedenstaaende Begrundelse i det fra Odense Byraad til D. K. indløbne Svar:

»I Andragende dateret Oktober d. A. har det ærede Samfund udtalt Ønskeligheden af, at der i saa vidt Omfang som muligt ansættes Kvinder i Politiets Tjeneste til Assistance i Sager vedrørende Kvinder og Børn samt anmodet Byraadet om at drage Omsorg for, at dette Ønske maa opfyldes ved Ansættelse af kvindeligt Politi.

Saaledes foranlediget skal man meddele, at Byraadet allerede af økonomiske Hensyn maa nære Betænkelighed ved for Tiden at foretage noget Skridt i den ønskede Retning, efter at Politimesteren har erklæret, at han ikke ser sig i Stand til at indskrænke Antallet af de nuværende mandlige Betjente, men Byraadet vil gerne have sin fremtidige Opmærksomhed henvendt paa denne Sag.

P. B. V.
Dittmer.»

Aalborg.

I Henhold til »Aalborg Stiftstidende« for d. 9. Januar 1911 har Budgetudvalget i Aalborg Byraad til et Andragende fra Politimesteren om at faa ansat en Politibetjent til svaret med at anbefale, at det i saa Fald bliver en Kvinde, der ansættes.

Fra Sverige.

Kvindens politiske Valgret.

Den 9. Jan. 1911 indgik »Centralstyrelsen för kvinnans politiska rösträtt« med et Andragende til Statsministeren, hvori den ansøger Regeringen om i denne Rigsdagssamling at fremlægge Forslag til »politisk Stemmeret for Kvinder paa samme Vilkaar som for Mænd.

De paaberaaber sig en Skrivelse af 17. Maj 1906, hvori Rigsdagen anmoder Regeringen om at foranstalte en Undersøgelse angaaende Spørgsmaalet og senere fremlægge Resultatet af dette Arbejde. — I 1908 forelagdes der Rigsdagen en af statistisk Bureau udarbejdet Beretning angaaende de svenske Forhold. Men om den af Regeringen yderligere iværksatte Undersøgelse angaaende Forhold i de Stater, hvor Kvindestemmeretten findes, hørte man intet som helst i Aarene 1909 og 10, og Kvinderne udtaler det Haab, at 1911 vil bringe denne med Længsel imødesete Oversigt med sig.

Statsministeren svarede, at han vel forstod, at dette af Rigsdagen begærede Materiale i høj Grad maatte interessere Kvinderne og at Professor Reuterskiöld og Overdirektøren for statistisk Bureau, der begge var travlt beskæftigede dermed, formentlig snart vilde have endt deres Arbejde.

Angaaende selve Sagen, Kvindestemmerettens Indførelse ansaa Statsministeren det ikke for at være forsvarlig Politik at skride til en yderligere Forøgelse af Vælgerskaren, før man havde haft Lejlighed til at bedømme Virkningerne af den nylig indførte almindelige Valgret for Mænd.

Kvinderne besluttede efter dette Svar at foretage Skridt, der trods Regeringens Stilling vilde sikre Sagens Fremlæggelse i denne Rigsdag.

Efter »Dagly«.